

Mo-chean duit-se, a thulach thall

[Bergin, Osborn: *Irish Bardic Poetry*, Dublin, 1970, poem 10]

Laoiseach Mac an Bhaird

1 Mo chean duitse, a thulach thall,
fád thuisleadh ní subhach sionn;
damhna sgíthi do sgeach dhonn,
cleath chorr do-cíthe ós do chionn.

2 Sgeach na conghára, crádh cáigh,
na háit comhdhála do-chínn,
buain na craoibhe, mo lá leóin,
daoire 'na dheóidh mar tá an tír.

3 Dubhach mo chridhisi um chum
fád bhilisi, a thulach thall;
an chleath ó bhfaicinn gach fonn,
do sgeach chorr ní fhaicim ann.

4 Do bhíoth dhamh ag dénaimh eóil,
an ghégsóin fá gar do mhaoin;
fada siar ón tírsi thuaidh
aníar uaim do-chínnsi an gcraoibh.

5 An ghaoth ar bhfoghal a fréamh,
craobh gan bhloghadh doba buan;
ní tearc neach dá ndearna díon,
sníomh na sgeach fá teadhma truagh.

6 Gég chruthach bá corcra lí,
mé dubhach má dol fá dhlaoi;
mairg nár smuain ar dhaoirsi nDé,
's go bfuair me fád chraoibhsi caoi.

7 Do teasgadh ar n-aoinchreach uainn,
an chaoimhsgeach dob easdadh d'éón;
sgé a samhla níor fhás a húr,
dhúnn go bás badh damhna deór.

8 Mo chreidhim go bruach mo bháis,
mo-nuar nach éirghionn ar-ís;
ní fhaicim cnoc na gcleath gcnuais
nach gluais lot na sgeach mo sgís.

9 Cnoc na gconghár, crádh na sgol,
a n-orláimh námhad a-níodh;
d'éis a learg as dubhach dhamh,

tulach ghlan do chealg mo chion.